

[Poul Westergaard.]

Men når vi så ser rundt i kredsen af mistillidspartier, så er det ærlig talt svært at få øje på nogen regeringschef, som vi brændende kunne ønske i stedet for statsminister Poul Hartling. Mon vi kunne have tillid til, at hr. Anker Jørgensen, hr. Glistrup, hr. Gert Petersen eller hr. Knud Jespersen ville være i stand til bedre at formidle et bredt samarbejde i dette ting imellem de forskellige anskuelser her. Ærlig talt, det har ingen af dem forsøgt at overbevise os om. Jeg synes, det rimeligste ville være, at man afstod fra dette dagsordenspjat og lod tinget afgøre denne tredje behandling, afslutte den og gøre skattereformen færdig, sådan at vi på regulær vis ved afstemning kunne få konstateret, om der er flertal for de resultater, som forligspartierne har lagt frem, eller der ikke er det. Hvis forslagene her falder, o.k., så tager vi valget på et ganske regulært grundlag, og så kender vi partiernes afstemninger om det væsentlige, skattereformen. En afstemning, om man er for eller imod den siddende mindretalsregering, forekommer mig meningsløs i den øjeblikkelige parlamentariske situation.

Derfor opfordrer jeg de tre partier til at trække deres dagsordensforslag tilbage. Vil de ikke det, så må jeg på min gruppes vegne anbefale tinget at stemme imod dem alle tre.

Jeg ved ikke, om det er upassende over for hr. Glistrup at bringe det frem ved denne lejlighed, men jeg mindes en 12. juni, hvor en ganske speciel sag var på dagsordenen her i tinget, og hvor næsten hele fremskridtspartiets gruppe var på tingets talerstol. Flere af dem, og ganske særlig måske hr. Arentoft, fremkom med flammende appeller til dette tings medlemmer om dog at stemme efter deres overbevisning i overensstemmelse med grundlovens § 56. Jeg ved ikke, om min deltagelse i denne 12. juni-afstemning giver mig særlig adkomst til nu at minde fremskridtspartiets medlemmer om deres syn den dag på spørgsmålet om partidisciplin eller alvorlig personlig stillingtagen, men jeg må have lov til at have min tvivl om, at alle medlemmer af fremskridtspartiets gruppe finder det rigtigt og i overensstemmelse med deres overbevisning nu at sige nej til 7 mia kr. i reelle indkomstskattelettelse. Og jeg må have lov at tvivle på, at hele fremskridtspartiets gruppe hellere vil have valg, end

den vil have skattelettelse. Ellers har jeg i hvert fald taget meget fejl af fremskridtspartiet, og hvis man siger nej og der kommer valg, så tror jeg også, mange af fremskridtspartiets vælgere fra den 4. december må indrømme, at også de tog fejl.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til hr. Kjeld Olesen, der siger, han ønsker valg, bl. a. fordi han ikke finder folketingets arbejdsdygtigt med så mange partier. Det er jo sådan noget, der er så bekvemt at køre på. Jeg tvivler naturligvis ikke på, at hr. Kjeld Olesen måske mener, hvad han siger, men jeg synes ærlig talt, at det forlig, der nu ligger på bordet, og som seks midterpartier står bag, et forlig, som rummer mange udstrakte hænder også imod socialdemokratiet, det forlig viser, at det er i hvert fald ikke hos forligspartierne, der er noget galt med samarbejdsviljen og samarbejdsevnen. Vælter de to største partier med vidt forskellige begrundelser de foreliggende forslag, så er det disse to partier, der må bære ansvaret for, at folketingets arbejde gennem mange måneder har været forgæves, så er det afsløret, at det er hos dem, samarbejdsproblemerne ligger.

Må jeg anbefale, at forligsresultatet vedtages ved den afstemning, som vi nu snart må have.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Hr. Hilmar Baunsgaard havde en bemærkning, der gik ud på, at forslagsstillerne, herunder altså også socialdemokratiet, har udformet forslagene på en sådan måde, at de ikke kan blive vedtaget. Jeg tager ordet her for at dementere, at det er sådan, det forholder sig. Jeg kan forsikre hr. Hilmar Baunsgaard om, at der er en nøje overensstemmelse imellem socialdemokratiets holdning i denne sag i den økonomiske, beskæftigelsesmæssige situation, vi befinder os i, og så indholdet af dette dagsordensforslag. Vi har ikke udarbejdet det for at få fremskridtspartiet med, vi har heller ikke udarbejdet det, for at fremskridtspartiet ikke skal kunne stemme for det. Jeg konstaterer, efter at have hørt hr. Glistrup, at man øjensynlig ikke finder, man kan stemme for det, på grund af bemærkningen om besparelserne. Vi siger, vi gerne vil spare, og skriver det også her,